

PREZES AGENCJI REZERW MATERIAŁOWYCH

Warszawa, dn. listopada 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 10/IZ/20

**w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów dotyczących
tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 i ust. 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A z siedzibą w B zawarte we wniosku z dnia 15 października 2020 r. , który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych, dalej „Prezes Agencji”, w dniu 16 października 2020 r., o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach, dotyczących określenia terminu rozpoczęcia pierwszego roku wykonywania działalności w zakresie produkcji lub przywozu paliw lub przywozu ropy naftowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 października 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 16 października 2020 r., o wydanie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach A z siedzibą w B, reprezentowana przez C – doradcę podatkowego, zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie określenia terminu rozpoczęcia pierwszego roku wykonywania działalności, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach.

W dniu 15 października 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca od miesiąca kwietnia bieżącego roku sprowadza ciężki olej opałowy o kodzie CN 2707 99 99. Do dnia 1 września br. sprowadzanie ww. paliwa nie było objęte obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej. Dopiero wraz z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie *szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej* (Dz. U. poz. 1373), tj. od dnia 1 września br., sprowadzany przez Wnioskodawcę ciężki olej opałowy o kodzie CN 2707 99 99, został objęty systemem zapasów interwencyjnych oraz opłatą zapasową.

Przedmiotowym wnioskiem Wnioskodawca zwraca się do Prezesa Agencji z prośbą o potwierdzenie rozumienia przepisów ustawy o zapasach w zakresie określenia u Wnioskodawcy pierwszego roku działalności, o którym mowa w art. 6 ustawy o zapasach, tzn. czy za początek przywozu paliw przez Wnioskodawcę należy uznać miesiąc, w którym faktycznie rozpoczęto działalność gospodarczą w tym zakresie, czy też może miesiąc, w którym wprowadzono obowiązek utrzymywania zapasów od paliw sprowadzanych przez Wnioskodawcę.

Zdaniem Wnioskodawcy w opisanej wyżej sytuacji, kiedy działalność w zakresie sprowadzania paliw podjęto już w kwietniu 2020 r. (stosownie do

wpisu Spółki w rejestrze podmiotów przywożących), pierwszy rok jego działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 6 ustawy o zapasach, zakończy się z końcem marca 2021 r., i na poziomie wolumenu paliwa jaki Wnioskodawca przywiezie do końca marca 2021 r. powinny być utrzymywane przez Wnioskodawcę zapasy przez kolejne miesiące 2021 r.

W ocenie Wnioskodawcy, ewentualne przyjęcie stanowiska, że pierwszy rok działalności Spółki rozpoczął się z dniem 1 września 2020 r. byłoby nie tylko niezgodne z rzeczywistością, bo faktycznie Wnioskodawca sprowadza paliwa od drugiego kwartału 2020 r., ale również nastąpiłoby wbrew przepisom źródłowej dla obowiązku ustawy o zapasach, gdyż jego zdaniem bezsporne jest bowiem, że Wnioskodawca od kwietnia br. sprowadza ciężkie oleje opałowe. Nie budzi również, zdaniem Wnioskodawcy, żadnej wątpliwości fakt, że ciężkie oleje opałowe o kodzie CN 2707 99 99 były paliwem w rozumieniu ww. ustawy o zapasach przed dniem 1 września 2020 r. gdyż, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwem są produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m również zawierające dodatki bez względu na ich ilość, gdzie pod ww. literą m zostały wskazane ciężkie oleje opałowe.

Zdaniem Wnioskodawcy, aby wskazać zakres definicji ciężkich olejów opałowych na potrzeby ustawy o zapasach, sama ustawa nie jest wystarczająca. Ustawa na tę okoliczność odsyła bowiem do załącznika A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. Tym samym konstrukcja definicji paliw w ustawie o zapasach składa się z dwóch elementów. Pierwszym z nich jest zapis w ustawie o zapasach, wskazujący, które produkty naftowe w niej wymienione należy uznać za paliwa. Natomiast drugim, jest element pozaustawowy, w postaci odwołania w ustawie do ww. unijnego rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

W ocenie Wnioskodawcy załącznik A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii, a dokładnie pkt 3.4.18 określa wprost, co należy uznać za ciężki olej opałowy zarówno na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia o statystyce, jak również kluczowej dla wydania interpretacji ustawy o zapasach. Stosownie do przywołanego pkt 3.4.18 Wnioskodawca

wskazuje, że ciężki olej opałowy o kodzie CN 2707 99 99, sprowadzany przez Wnioskodawcę, spełnia ww. definicję z unijnego rozporządzenia o statystyce energii z uwagi na ww. parametry fizyko - chemiczne, a jako taki, olej ten jest objęty zakresem definicji unijnego rozporządzenia o statystyce energii.

Zdaniem Wnioskodawcy: „pozostawiając zatem na razie z boku sam obowiązek tworzenia zapasów obowiązków oraz konieczność zapłaty opłaty skarbowej (tutaj dochodzi trzeci czynnik opisywania paliw za pomocą kodów CN, czynnik, który jednak nie ma wpływu na sam zakres definicji ustawowej paliw w ustawie o zapasach) jest bezsporne, że wyrób sprowadzany przez Wnioskodawcę jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Wyrób Wnioskodawcy, patrząc na jego parametry fizyko - chemiczne, spełnia wymogi stawiane ciężkim olejom opałowym przez unijne rozporządzenie o statystyce energii. A zaklasyfikowany na poziomie przepisów unijnych jako ciężki olej opałowy w samej ustawie o zapasach wprost jest określany jako paliwo”.

Zdaniem Wnioskodawcy fakt, że przedmiotowe paliwo przed dniem 1 września br. nie podlegało obowiązkowi tworzenia zapasów, czy też opłacie zapasowej, nie ma wpływu na ocenę wyrobu jako paliwa w rozumieniu tej ustawy już w dniu rozpoczęcia działalności, gdyż zmiana rozporządzenia wykonawczego do ustawy o zapasach nie spowodowała jednak rozszerzenia definicji paliw w rozumieniu ustawy, a tylko skutkowała rozszerzeniem katalogu paliw objętych, m.in. obowiązkiem tworzenia zapasów.

Jest to, w ocenie Wnioskodawcy, kluczowe dla niniejszego wniosku o interpretację i zarazem jest również punktem wyjścia do odczytania normy art. 6 ustawy o zapasach, zgodnie z którą producent i handlowiec, **w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw**, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja.

Z kolei, stosownie do art. 6 ust. 3 ustawy o zapasach producent i handlowiec są obowiązani do końca roku kalendarzowego, w którym

zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności, utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.

Zdaniem Wnioskodawcy wykładnia językowa ww. przepisów jest jasna. Przepisy określające zasady tworzenia zapasów w pierwszym roku mówią wyraźnie o rozpoczęciu działalności przez każdego przedsiębiorcę.

W ocenie Wnioskodawcy, w żadnym wypadku nie można się zgodzić, że art. 6 ustawy o zapasach zawiera normę, stosownie do której przedsiębiorca taki jak Wnioskodawca, który rozpoczął sprowadzać paliwa w drugim kwartale roku, teraz, kiedy jego wyrób został objęty obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych paliw, musiałby uznać, że jego działalność w zakresie przywozu paliw nie rozpoczęła się w miesiącu kwietniu 2020 r., a tylko w miesiącu, w którym obowiązek tworzenia zapasów obowiązkowych wprowadzono za sprawą rozszerzenia katalogu kodów CN ciężkich olejów opałowych na poziomie rozporządzenia wykonawczego do ustawy.

Podkreślając jasność wykładni językowej art. 6 ustawy o zapasach oraz nie wychodząc poza jej zakres, Wnioskodawca wskazuje, że:

- w art. 6 ust. 1 ustawy o zapasach jest mowa o pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie przywozu, a nie o pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie przywozu, liczonym od momentu, kiedy konkretne paliwo zostało objęte obowiązkiem tworzenia zapasów;
- art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach odnosi się do sumy wielkości przywozu paliw w danym miesiącu oraz w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w których podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności **faktyczny** przywóz paliw, przedmiotowy ustęp nie odnosi się w żadnym wypadku do miesiąca, w którym konkretne paliwa zostały objęte obowiązkiem tworzenia zapasów;
- w art. 6 list. 3 ustawy o zapasach znowu mowa jest o pierwszym roku działalności wykonywanej, a nie roku działalności liczonym od momentu wprowadzenia obowiązku tworzenia zapasów dla konkretnego rodzaju paliwa.

Wskazany sposób, a w szczególności ustalenie momentu, od którego należy liczyć pierwszy rok tworzenia zapasów obowiązkowych od paliw, zdaniem Wnioskodawcy jest prawidłowy.

Podsumowując swój wywód, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że pierwszy rok działalności Wnioskodawcy w zakresie przywozu paliw upłynie z końcem miesiąca marca 2021 r.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązki świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2020 poz. 722), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego

lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Z_{OP} - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

W przypadku producentów i handlowców, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, rozumianym, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach, jako kolejnych dwanaście miesięcy kalendarzowych, począwszy od miesiąca, w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej zastosowanie mają przepisy określone w art. 6 ust. 1-3 ustawy o zapasach. Zgodnie z nimi

producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja. Natomiast, zgodnie z ust. 2. podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw, lub wielkości produkcji paliw w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej, oraz
- 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.

Producent i handlowiec są obowiązani do końca roku kalendarzowego, w którym zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności, utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej

oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, w dniu 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373), zgodnie z treścią przepisu § 7 obowiązujące od dnia 1 września 2020 r. . dalej „rozporządzenie w sprawie kodów CN” Z analizy powyższych przepisów wynika, iż obowiązki wynikające z ustawy o zapasach oraz określone w aktach wykonawczych do niej, nakładane są na producenta lub handlowca w momencie rozpoczęcia produkcji paliw lub przywozu paliw po spełnieniu jednocześnie trzech poniższych warunków:

- 1) są to produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-m ustawy o zapasach;
- 2) ich właściwości fizyko-chemiczne odpowiadają definicjom zawartym w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).
- 3) zachodzi zgodność co do oznaczenia kodem CN produkowanego/przywożonego produktu naftowego z kodem CN zawartym w rozporządzeniu w sprawie kodów CN.

Informacje zawarte we wniosku wskazują na to, że Wnioskodawca od kwietnia br. dokonuje przywozu ciężkiego oleju opałowego oznaczonego kodem CN 2707 99 99. Ciężki olej opałowy, zgodnie z art. 2 ust. 2 litera m ustawy o zapasach jest paliwem w rozumieniu tejże ustawy. Wnioskodawca informuje jednocześnie, że ww. produkt naftowy spełnia wymogi definicji, określającej ciężkie oleje opałowe, zawartej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (pkt 3.4.18), zgodnie z którą ciężki olej opałowy to *wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym*

otrzymane w wyniku mieszania), których lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

Natomiast, z analizy przepisów, wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach wynika, że produkt naftowy o kodzie CN 2707 99 99 do 30 sierpnia 2020 r. nie widniał w szczegółowym wykazie surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, określonym w, obowiązującym do tego okresu w powyższym zakresie, rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1806). Zmiana w tym zakresie została wprowadzona rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373), obowiązującym od dnia 1 września 2020 r. Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2707 99 99, w których też, zgodnie z § 4 pkt 9 tworzy się zapasy interwencyjne. Natomiast z przepisu § 6 pkt 8 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią ciężkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2707 99 99.

Wobec powyższego, przedsiębiorca przywożący ciężki olej opałowy o kodzie CN 2707 99 99 przed dniem 1 września 2020 r. nie spełniał wymogów ustawowych, definiujących handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach. Stał się handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach dopiero od momentu dokonania pierwszego przywozu ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2707 99 99, zrealizowanego od dnia 1 września 2020 r.

Ustawowe pojęcie producenta lub handlowca wiąże się nierozdzielnie z obowiązkami spoczywającymi na tych przedsiębiorcach, które są określone

bezpośrednio w ustawie o zapasach oraz doprecyzowane w aktach wykonawczych do niej, w tym w rozporządzeniu w sprawie kodów CN.

Nie można uznać, że przedsiębiorca był handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach przed 1 września 2020 r. i jednocześnie nie był objęty żadnymi obowiązkami wynikającymi z tej ustawy, w tym w szczególności takimi jak obowiązek:

- złożenia do Prezesa Agencji wniosku o wpis do Rejestru Systemu Zapasów Interwencyjnych (RSZI);
- składania comiesięcznych deklaracji;
- tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych;
- uiszczania opłaty zapasowej.

Przyjęcie stanowiska, że Wnioskodawca był handlowcem w okresie od kwietnia do końca sierpnia 2020 r. wiązałoby się z koniecznością egzekwowania przez Prezesa Agencji poniższych zobowiązań:

- złożenia zaległych deklaracji;
 - uiszczenia opłaty zapasowej
- oraz
- wymierzenia kar pieniężnych za niedopełnienie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych;
 - wymierzenia kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku złożenia wniosku o wpis do RSZI;
 - wymierzenia kar pieniężnych za nieprzedstawienie w wyznaczonym terminie deklaracji;
 - wymierzenia kar pieniężnych za niedopełnienie obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej.

Działanie takie, byłoby jednak ze strony Organu bezprawne, oraz, w części dot. tworzenia zapasów obowiązkowych w miesiącach V-IX przez Wnioskodawcę, niewykonalne.

Byłoby to również działanie sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz oraz z przepisem art. 12 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, stanowiącym, że Organ prowadzi postępowanie w sposób budzący zaufanie przedsiębiorców do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

Zakaz retroaktywności prawa, to jedna z podstawowych zasad demokratycznego państwa prawa. Jest ona ściśle związana z problematyką norm intertemporalnych. Według tej zasady, niemożliwe jest działanie prawa wstecz, a zatem tworzenie i stosowanie prawa, które odnosiłoby się do zdarzeń prawnych mających miejsce przed jego wejściem w życie. Jest to podstawowa zasada, gwarantująca pewność prawa i zarazem stanowi ona fundament zaufania jednostki wobec państwa.

Tym samym, przywóz przez Wnioskodawcę ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2707 99 99 w okresie kwiecień-sierpień 2020 r. nie może być traktowany jako prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przywozu w rozumieniu ustawy o zapasach.

Z uwagi na powyższe, Wnioskodawca przy określeniu miesiąca rozpoczęcia pierwszego roku wykonywania działalności, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach, powinien uwzględnić miesiąc, w którym Wnioskodawca dokonał pierwszego przywozu ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2707 99 99, licząc od dnia 1 września 2020 r. i stosownie do ww. przepisu ustawy o zapasach, kolejnych dwanaście miesięcy, od tego miesiąca, będzie pierwszym rokiem wykonywania działalności.

Stosownie do przepisu art. 6 ust. 3 ustawy o zapasach Wnioskodawca jest obowiązany do końca roku kalendarzowego, w którym zakończył się pierwszy rok wykonywania działalności, utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilości obliczonej zgodnie z ust. 2.

Tym samym, stanowisko Wnioskodawcy, że przywóz od kwietnia 2020 r. ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2707 99 99 może traktować jako rozpoczęcie pierwszego roku wykonywania działalności, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach, i wobec tego, zakończyć pierwszy rok

działalności w zakresie przywozu paliw z końcem miesiąca marca 2021 r. jest nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.